

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW
KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 2 kwietnia 1973 r. **Nr 2**

TREŚĆ: str.

8.

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 7 listopada 1972 r.

w sprawie współdziałania w akcjach ratowniczych wojskowych straży pożarnych i pododdziałów jednostek wojskowych z terenowymi strażami pożarnymi

(Monitor Polski nr 54, poz. 290)

Na podstawie art. 33, ust. 2 ustawy o ochronie przeciwpożarowej z dnia 13 kwietnia 1960 r. (Dz.U. z 1960 r. nr 20, poz. 120 i z 1971 r. nr 12, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:

1) „terenowych strażach pożarnych" — oznacza to straże pożarne, o których mowa w art. 8, ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U. z 1960 r. nr 20, poz. 120 i z 1971 r. nr 12, poz. 115),

2) „wojskowych strażach pożarnych" — oznacza to wojskowe etatowe i nieetatowe straże pożarne jednostek wojskowych oraz wojskowe straże pożarne przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej,

3) „pododdziałach wojskowych" — oznacza to pododdziały jednostek wojskowych wyznaczone do udziału w akcjach ratowniczych.

§ 2. Wojskowe straże pożarne działają w rejonach własnych i w rejonach pomocy wzajemnej.

§ 3.1. Rejon pomocy wzajemnej wojskowej straży pożarnej jednostek wojskowych obejmuje miejscowości oraz obszary leśne położone w pasie do:

1) 5 km — dla nieetatowych straży pożarnych,

2) 10 km — dla etatowych straży pożarnych,

licząc od granic własnego rejonu działania.

2. Szczegółowe granice rejonów pomocy wzajemnej ustala oddzielnie dla każdego powiatu właściwy terenowo wojskowy inspektor przeciwpożarowy w porozumieniu z zainteresowanymi dowódcami garnizonów i powiatowymi (miejskimi) komendami straży pożarnych.

3. Podane w ust. 1 granice rejonów pomocy wzajemnej mogą być w uzasadnionych przypadkach zmniejszone. Decyzję w tym zakresie podejmuje dowódca garnizonu w porozumieniu z powiatowym (miejskim) komendantem straży pożarnych.

§ 4. Rejon wzajemnej pomocy wojskowej straży pożarnej przedsiębiorstwa państwowego podległego Ministrowi Obrony Narodowej obejmuje obszar miasta (osiedla), w którym straż pożarna przedsiębiorstwa ma swoją siedzibę.

§ 5.1. Dla wojskowej straży pożarnej składnic i magazynów amunicji, materiałów wybuchowych, paliw płynnych, poligonów naukowo-badawczych i jednostek rakietowych nie ustala się rejonów pomocy wzajemnej.

2. Wojskowa straż pożarna, o której mowa w ust. 1, przystępuje do akcji ratowniczej, jeżeli pożar zagraża bezpośrednio chronionym przez nią obiektom lub w innych wypadkach za zgodą oficera dyżurnego jednostki wojskowej, albo jego przełożonych.

§ 6.1. Zakres działania wojskowej straży pożarnej we własnym rejonie działania określają przepisy i regulaminy wojskowe.

2. Do zakresu działania wojskowej straży pożarnej w rejonie pomocy wzajemnej należy:

1) bezpośredni udział w zwalczaniu pożarów oraz działania związane z usuwaniem skutków zdarzeń o charakterze klęsk żywiołowych lub katastrof,
2) wykonywanie innych czynności w zakresie ochrony przeciwpożarowej na polecenie przełożonych.

§ 7.1. Powiatowe (miejskie) komendy straży pożarnych w porozumieniu z właściwymi terenowo wojskowymi inspektorami przeciwpożarowymi uwzględnią w planach operacyjnych skierowanie niezbędnych sił i środków na wypadek pożaru w obiektach wojskowych zarówno w okresie pokoju jak i wojny.

2. Do zakresu działania terenowych straży pożarnych wezwanych na teren obiektów wojskowych należy:

1) bezpośredni udział w zwalczaniu pożaru w granicach ustalonych z organami przeciwpożarowymi lub dyżurnymi jednostek wojskowych,
2) wykonywanie innych czynności związanych z ochroną przeciwpożarową w uzgodnieniu i na wniosek dowództwa zainteresowanej jednostki wojskowej.

§ 8.1. Wojskowe straże pożarne oraz pododdziały wojskowe mogą podjąć akcję ratowniczą poza granicami rejonu pomocy wzajemnej na podstawie uzgodnionych odrębnych planów działania.

2. Plany, o których mowa w ust. 1, opracowują wspólnie — na podstawie operacyjnych planów obrony przeciwpożarowej zakładów, obszarów leśnych i rejonów — wojskowy inspektor przeciwpożarowy okręgu oraz wojewódzki komendant straży pożarnych (komendant straży pożarnych miasta wyłączonego z województwa), a zatwierdza dowódca okręgu wojskowego. Plany te powinny określać:

1) granice obszarów przydzielonych poszczególnym wojskowym strażom pożarnym i pododdziałom wojskowym,
2) wielkość pododdziałów, zależnie od realnych możliwości jednostki wojskowej i warunków terenowych,
3) rodzaj i ilość sprzętu niezbędnego do działań ratowniczych, stanowiącego wyposażenie pododdziału wojskowego,
4) sposoby i zasady alarmowania,
5) zasady współdziałania w czasie akcji ratowniczej.

§ 9.1. Wojskowa straż pożarna oraz pododdziały wojskowe podejmują akcję ratowniczą w rejonie własnym na skutek alarmu pożarowego.

2. Wojskowa straż pożarna oraz pododdziały wojskowe podejmują akcję ratowniczą w rejonie pomocy wzajemnej na polecenie oficera dyżurnego jednostki wojskowej lub jego przełożonych.

3. Jednostki wojskowe skierowują macierzystą straż pożarną lub pododdziały wojskowe do akcji ratowniczej poza granice rejonu pomocy wzajemnej, zgodnie z planem, o którym mowa w § 8, ust. 1, na polecenie dyżurnego organu związku taktycznego lub jego przełożonych.

4. Skierowanie straży pożarnej lub pododdziału wojskowego poza teren jednostki wojskowej nie może pozbawić obiektu wojskowego ochrony przeciwpożarowej.

5. Właściwe do wzywania pomocy wojska są wyłącznie:

1) powiatowe i miejskie komendy straży pożarnych w granicach określonych w § 3, ust. 1,
2) wojewódzkie (miast wyłączonych z województw) komendy straży pożarnych w przypadkach, o których mowa w § 8.

6. Wezwanie w przypadkach, o których mowa w § 9, ust. 2 i 3, może być skierowane, jeżeli z konkretnej sytuacji wynika, że terenowe straże pożarne zobowiązane do udzielenia pomocy nie mogą wykonać zadań we własnym zakresie. Decyduje o tym kierownik akcji ratowniczej.

7. W razie akcji ratowniczej na terenie rejonu pomocy wzajemnej lub poza granicami tego rejonu, wojskowa straż pożarna zobowiązana jest pozostawić we własnym rejonie działania odpowiednie zabezpieczenie przeciwpożarowe.

8. W uzasadnionych wypadkach Dyżurna Służba Operacyjna Sztabu Generalnego na wniosek Komendy Głównej Straży Pożarnych może skierować do udziału w akcjach ratowniczych pododdziały wojskowe poza rejony określone w planach, o których mowa w § 8, ust. 1.

§ 10. Przedstawiciele jednostek wojskowych oraz wojskowych straży pożarnych uczestniczą w ćwiczeniach i manewrach organizowanych przez właściwe komendy straży pożarnych na terenie dużych zakładów pracy o poważnym zagrożeniu pożarowym, wybuchowym lub toksycznym oraz w kompleksach leśnych.

§ 11.1. W czasie podjęcia wspólnej akcji ratowniczej terenowe i wojskowe straże pożarne oraz pododdziały wojskowe podlegają kierownikowi akcji. W tych przypadkach akcją tą kierują:

1) na obszarach własnych jednostek lub przedsiębiorstw wojskowych nie posiadających straży po-

żarnych lub posiadających tylko nieetatowe straże pożarne — komendanci wojskowych etatowych straży pożarnych albo dowódcy terenowych straży pożarnych zależnie od tego, które straże pożarne przybyły do pożaru, a jeżeli przybyły jednocześnie — komendanci wojskowych etatowych straży pożarnych,

2) na obszarach własnych jednostek wojskowych posiadających etatowe straże pożarne — komendanci etatowych wojskowych straży pożarnych tych jednostek,
3) na obszarach własnych przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, posiadających własne straże pożarne — komendanci wojskowych straży pożarnych tych przedsiębiorstw,
4) w rejonach pomocy wzajemnej wojskowych straży pożarnych i poza tymi rejonami — dowódcy terenowych straży pożarnych.

2. W uzasadnionych przypadkach kierownictwo akcją ratowniczą przejąć może:

1) dowódca jednostki wojskowej lub wyznaczony oficer — na obszarze poligonu lub w obiektach specjalnego znaczenia,
2) osoba zatrudniona w cywilnej lub wojskowej ochronie przeciwpożarowej, jeżeli posiada wyższy pożarniczy stopień służbowy (KTP) niż osoba, która w myśl ust. 1 powołana jest do dowodzenia.

§ 12.1. Dowódca Wojsk Obrony Powietrznej Kraju, Dowódca Wojsk Lotniczych i Dowódca Marynarki Wojennej zobowiążą załogi środków latających, aby podczas przeprowadzanych lotów zawiadamiały w drodze radiowej najbliższe stanowisko dowodzenia lotami o zauważonym pożarze, podając jego rejon, czas zauważenia oraz rozmiary pożaru.

2. W razie otrzymania meldunku o zauważonym pożarze dyżurni odpowiedzialni na stanowisku dowodzenia lotami zobowiązani są przekazać meldunek punktom alarmowo-dyspozycyjnym powiatowych, miejskich lub wojskowych komend straży pożarnych.

3. Przy przekazywaniu meldunków, o których mowa w ust. 2, siecią telekomunikacyjną należy rozmowy zamawiać na hasło „Ratunek".

§ 13. Przepisy zarządzenia mają również zastosowanie do jednostek wojskowych podległych Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 14. Tracą moc:

1) zarządzenie Ministrów Obrony Narodowej i Gospodarki Komunalnej z dnia 6 października 1953 r. w sprawie współdziałania wojskowych straży pożarnych z terenowymi i zakładowymi strażami pożarnymi oraz sposobu przeprowadzania akcji ratowniczych obiektów wojskowych przez straże pożarne (Monitor Polski nr A-96, poz. 1339),
2) zarządzenie Ministrów Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych oraz Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 23 października 1963 r. w sprawie zasad współdziałania jednostek wojskowych z organami państwowego gospodarstwa leśnego i strażami pożarnymi w zwalczaniu pożarów leśnych (Dz.Urz. M. L. i Przem. Drzewnego nr 16, poz. 208).

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej
wz. **J. Urbanowicz**

Minister Spraw Wewnętrznych
wz. **B. Stachura**

9.

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 27 lutego 1973 r.

w sprawie sygnałów i oznakowania pojazdów samochodowych uprzywilejowanych w ruchu

(Monitor Polski nr 12, poz. 74 — wyciąg)

Na podstawie art. 14, pkt 1 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1961 r. nr 53, poz. 295 i z 1971 r. nr 12, poz. 115) oraz § 37, ust. 5 rozporządzenia Ministrów Komunikacji Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1968 r. nr 27, poz. 183 i z 1972 roku nr 55, poz. 382) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Sygnałami ostrzegawczymi wskazującymi uprzywilejowanie pojazdu samochodowego w ruchu drogowym są:

1) sygnały dźwiękowe o utrzymanej kolejności dwu dźwięków, odpowiadające Polskiej Normie PN-71/S--76006,
2) sygnały świetlne w postaci niebieskich świateł migających widocznych przy oświetleniu słonecznym z odległości co najmniej 150 m i nie oślepiające użytkowników dróg w nocy.

2. Urządzenia wysyłające sygnały dźwiękowe umieszcza się na zewnątrz pojazdu w taki sposób, aby fale dźwiękowe były wysyłane do przodu, a oś ich rozchodzenia się była równoległa do podłużnej osi symetrii pojazdu; dopuszcza się odchylenie do 15°.

3. Sygnały świetlne powinny być widoczne co najmniej z przodu oraz z boku pojazdu, a wysyłające je urządzenia umieszcza się w sposób następujący:

1) w samochodach osobowych, samochodach ciężarowych o ładowności do 1,5 t, karetkach sanitarnych i innych pojazdach o podobnej budowie — jedno urządzenie na dachu w podłużnej płaszczyźnie symetrii pojazdu w części środkowej lub przedniej;

dopuszcza się umieszczenie dwu urządzeń sygnalizacyjnych w sposób określony w pkt. 2,

2) w samochodach straży pożarnych — pożarniczych i ciężarowych (zastępczych) lub innych samochodach o podobnej budowie oraz pojazdach górniczego pogotowia ratunkowego — dwa urządzenia sygnalizacyjne umieszczone symetrycznie względem pionowej płaszczyzny przechodzącej przez podłużną oś pojazdu, po lewej i po prawej stronie na dachu kabiny kierowcy,

3) na motocyklach — w miejscu zapewniającym wymaganą widoczność.

4. Jeżeli konstrukcja pojazdu uniemożliwia umieszczenie świetlnego urządzenia sygnalizacyjnego na dachu kabiny kierowcy, dopuszcza się umieszczenie na pojeździe tego urządzenia w innym miejscu, pod warunkiem zapewnienia odpowiedniej widoczności sygnałów.

5. W wojskowych pojazdach samochodowych świetlne urządzenia sygnalizacyjne mogą być umieszczone w sposób inny niż określony w ust. 3, pkt 1 i 2, z tym że sygnały te powinny być widoczne co najmniej z przodu oraz z boków pojazdów.

§ 2. 1. Pojazdy samochodowe straży pożarnych — pożarnicze oraz osobowe typu otwartego (torpedo) oznacza się kolorem czerwieni sygnałowej, błotniki zaś, koła i zderzaki kolorem czarnym; zderzaki oznacza się ponadto 20-centymetrowymi białymi obrzeżami. Na dachu pojazdu może być na czerwonym tle umieszczony biały napis świetlny „STRAŻ POŻARNA".

2. Samochody osobowe operacyjne typu zamkniętego straży pożarnej oznacza się wyróżniającym pasem czerwieni sygnałowej. Po obu stronach pojazdu na przednich drzwiach umieszcza się białe napisy „STRAŻ".

3. Tylne i boczne ściany samochodów straży pożarnych — pożarniczych oraz ciężarowych (zastępczych) lub innych o podobnej budowie oznacza się numerami operacyjnymi określającymi przynależność pojazdu do jednostki.

4. Przepisy ust. 1—3 nie dotyczą pojazdów samochodowych wojskowych straży pożarnych.

[...] § 10. Traci moc zarządzenie Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 21 marca 1963 r. w sprawie sygnałów i oznakowania pojazdów samochodowych uprzywilejowanych w ruchu (Monitor Polski z 1963 r. nr 25, poz. 128 i z 1964 r. nr 72, poz. 338).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z tym że:

1) pojazdy uprzywilejowane w ruchu drogowym, zarejestrowane po raz pierwszy przed dniem 1 kwietnia 1973 r., mogą być wyposażone w urządzenia wysyłające sygnały dźwiękowe, nie odpowiadające Polskiej Normie (§ 1, ust. 1, pkt 1), jednak pod warunkiem, że zasięg sygnału wynosi co najmniej 600 m na obszarze zabudowanym; dopuszcza się przy tym używanie sygnału o jednym tonie falującym; urządzenia sygnalizacyjne wysyłające sygnały nie odpowiadające Polskiej Normie mogą być używane do dnia 31 grudnia 1974 r., przy czym w okresie tym mogą one również nie spełniać warunku określonego w § 1, ust. 2, dotyczącego umieszczenia ich na zewnątrz pojazdu.

Minister Komunikacji
M. Zajfryd

Minister Spraw Wewnętrznych
W. Ociepka

10.

ZARZĄDZENIE NR 30 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 22 marca 1973 r.

w sprawie brzmienia i trybu składania ślubowania przez osoby dopuszczone do studiów w Wyższej Oficerskiej Szkole Pożarniczej w Warszawie

Na podstawie art. 40 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1969 r. nr 4, poz. 31) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osoba dopuszczona do studiów w Wyższej Oficerskiej Szkole Pożarniczej w Warszawie składa ślubowanie, którego brzmienie jest następujące:

„Ja, obywatel Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, student Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej — w pełni świadomy swoich obowiązków wobec Ojczyzny — uroczyście ślubuję Narodowi Polskiemu, że swoją nauką i pracą będę przyczyniał się do budowy socjalizmu w Polsce.

Przyrzekam stale podnosić swój poziom ideowo-polityczny oraz nie szczędząc trudu i wysiłku zdobywać wiedzę zawodową.

Przyrzekam być uczciwym i zdyscyplinowanym, wykonywać dokładnie rozkazy przełożonych i przepisy regulaminów, dochować tajemnicy państwowej i służbowej, nigdy nie splamić honoru i godności funkcjonariusza Korpusu Technicznego Pożarnictwa.

Ślubuję ze wszystkich sił służyć Ojczyźnie i Jej Obywatelom, a gdy zajdzie potrzeba nie szczędząc zdrowia i własnego życia nieść ratunek ludziom zagrożonym przez pożar i inne klęski żywiołowe oraz zagrożonemu zniszczeniem dorobkowi kulturalnemu i materialnemu Narodu Polskiego."

§ 2.1. Osoby dopuszczone do studiów w Wyższej Oficerskiej Szkole Pożarniczej w Warszawie składają ślubowanie przed rozpoczęciem studiów w terminie ustalonym przez Komendanta Szkoły.

2. Ślubowanie przyjmuje Komendant Szkoły.

3. Osoba składająca ślubowanie potwierdza złożenie ślubowania własnoręcznym podpisem na formularzu z tekstem ślubowania. Formularz dołącza się do akt osobowych studenta.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Spraw Wewnętrznych
wz. **B. Stachura**

...., dnia ... 197... r.

....
(pieczęć szkoły wyższej)

ŚLUBOWANIE

Ja, obywatel Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, student Wyższej Oficerskiej Szkoły Pożarniczej — w pełni świadomy swoich obowiązków wobec Ojczyzny — uroczyście ślubuję Narodowi Polskiemu, że swoją nauką i pracą będę przyczyniał się do budowy socjalizmu w Polsce. Przyrzekam stale podnosić swój poziom ideowo-polityczny oraz nie szczędząc trudu i wysiłku zdobywać wiedzę zawodową.

Przyrzekam być uczciwym i zdyscyplinowanym, wykonywać dokładnie rozkazy przełożonych i przepisy regulaminów, dochować tajemnicy państwowej i służbowej, nigdy nie splamić honoru i godności funkcjonariusza Korpusu Technicznego Pożarnictwa.

Ślubuję ze wszystkich sił służyć Ojczyźnie i Jej Obywatelom, a gdy zajdzie potrzeba nie szczędząc zdrowia i własnego życia nieść ratunek ludziom zagrożonym przez pożar i inne klęski żywiołowe oraz zagrożonemu zniszczeniem dorobkowi kulturalnemu i materialnemu Narodu Polskiego.

....
(stopień, imię i nazwisko)

....
(podpis)

11.

ZARZĄDZENIE NR 31 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 31 marca 1973 roku

w sprawie wysokości i zasad wypłacania równowartości pieniężnej w zamian za umundurowanie dla członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa

Na podstawie § 7, ust. 2 uchwały nr 202 Rady Ministrów z dnia 3 listopada 1969 r. w sprawie umundurowania członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa (Monitor Polski nr 49, poz. 375) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Członkowie Korpusu Technicznego Pożarnictwa zwanego dalej w skrócie KTP, którzy do dnia rozwiązania stosunku służbowego nie otrzymali przysługujących im w naturze przedmiotów umundurowania, do których nabyli uprawnienie, otrzymują równowartość pieniężną za te przedmioty, obliczoną za czas od miesiąca powstania uprawnienia do miesiąca, w którym nastąpiło rozwiązanie stosunku służbowego włącznie.

2. Członkom KTP, którym wydano przedmioty umundurowania w terminie późniejszym od nabycia uprawnienia, wypłaca się równowartość pieniężną, jaka przypada za czas od miesiąca powstania uprawnienia do miesiąca, w którym przedmiot został wydany.

3. Członkowie KTP, którzy posiadają odpowiednie przedmioty umundurowania w stanie dobrym i dalsze uzupełnienie tych przedmiotów w naturze nie jest im w danym roku potrzebne, mogą otrzymać za te przedmioty równowartość pieniężną obliczoną za czas od miesiąca powstania uprawnienia do końca roku kalendarzowego.

4. Członkowie KTP — kobiety mogą otrzymać równowartość pieniężną w zamian wszystkich należnych im przedmiotów umundurowania.

§ 2. Stawki równowartości pieniężnych w zamian za umundurowanie dla członków KTP wynoszą:

Lp.	Nazwa przedmiotu	Za ilość sztuk (par)	Dla oficerów		Dla podoficerów i szeregowców	
			rocznie	miesięcznie	rocznie	miesięcznie
1	Czapka garnizonowa	1	47,03	3,92	24,93	2,08
2	Płaszcz uniwersalny z podpinką	1	666,03	55,50	413,87	34,49
3	Kurtka i spodnie (spódnica) zimowe	1	883,35	73,61	369,35	30,78
4	Kurtka i spodnie (spódnica) letnie	1	443,53	36,96	443,53	36,96
5	Krawat	1	8,85	0,74	8,85	0,74
6	Koszula	3	178,95	14,91	118,80	9,90
7	Szalik	1	5,97	0,05	5,97	0,50
8	Skarpetki	3	43,20	3,60	43,20	3,60
9	Trzewiki (botki)	1	96,—	8,—	96,—	8.—
10	Półbuty	1	63,—	5,25	63,—	5,25
	Razem		2435,91	202,99	1587,50	132,30

§ 3. Zezwolenie na wypłacenie równowartości pieniężnych, w przypadkach określonych w § 1, ust. 3 wydają przełożeni uprawnieni do wydawania zezwoleń na przydział materiału w metrażu zgodnie z § 4 zarządzenia nr 65 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 lipca 1970 r. w sprawie zasad i trybu zaopatrzenia w umundurowanie członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa (Dz. Urz. MSW nr 8, poz. 20).

§ 4. Członkowie KTP, którym wydano materiał w metrażu, otrzymują równoważnik pieniężny na szycie poszczególnych przedmiotów umundurowania i na dodatki krawieckie w następującej wysokości:

1) na szycie:

Lp.	Nazwa przedmiotu	Wysokość równoważnika w złotych	
		w Warszawie	w pozostałych miejscowościach
1	Kurtka (gabardynowa, szewiotowa i letnia)	650,—	530,—
2	Spodnie długie (gabardynowe, szewiotowe i letnie)	180,—	170,—
3	Spódnica	130,—	110,—

2) na dodatki krawieckie:

Lp.	Nazwa przedmiotu	Wysokość równoważnika w złotych
1	Do kurtki (gabardynowej, szewiotowej i letniej)	180,—
2	Do spodni długich (gabardynowych, szewiotowych i letnich)	55,—

§ 5.1. Członkowie KTP, którym wydano przedmioty gotowe wymagające poprawek, mogą otrzymać na wniosek właściwego organu zaopatrującego ryczałt na poprawki krawieckie w wysokości:

1) poprawa kurtki:
— dopasowanie w pasie albo skrócenie lub przedłużenie rękawów — 40 zł
— dopasowanie w pasie z wypruciem rękawów — 80 zł

2) poprawka spodni — 30 zł

2. Ryczałt wypłaca się tylko na jedną poprawkę do jednego przedmiotu.

§ 6. Traci moc zarządzenie nr 86 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3 czerwca 1971 r. w sprawie wysokości i zasad wypłacania równowartości pieniężnej w zamian za umundurowanie dla członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa (Dz. Urz. MSW nr 5, poz. 13).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania, z mocą od dnia 1 stycznia 1973 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych
wz. **B. Stachura**

12.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 7 września 1972 r.

w sprawie wykazu obowiązujących resortowych aktów prawnych ogłoszonych w Monitorze Polskim

(Monitor Polski nr 45, poz. 250 — wyciąg)

1. Zgodnie z cz. II, pkt. 4 wytycznych stanowiących załącznik do zarządzenia nr 14 Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1968 r. w sprawie uporządkowania resortowych aktów prawnych i ograniczenia ich ilości — w załączniku do niniejszego obwieszczenia ogłasza się, według stanu na dzień 12 sierpnia 1972 r., wykaz obowiązujących resortowych aktów prawnych ogłoszonych w Monitorze oPlskim. Wykaz obejmuje akty prawne Ministra Spraw Wewnętrznych, b. Ministra Bezpieczeństwa Publicznego, b. Pełnomocnika Rządu do Spraw Repatriacji oraz b. Ministra Gospodarki Komunalnej w zakresie obecnej właściwości Ministra Spraw Wewnętrznych.

2. W wykazie pominięto akty prawne wydane przez Ministra Spraw Wewnętrznych, a dotyczące spraw, które na podstawie późniejszych przepisów przeszły do właściwości innych ministrów.

3. Resortowe akty prawne ogłoszone w Monitorze Polskim, a nie objęte wykazem — z wyjątkiem aktów wymienionych w ust. 2 — utraciły moc.

Minister Spraw Wewnętrznych
W. Ociepka

Załącznik do obwieszczenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 września 1972 r. (poz. 250)

WYKAZ

obowiązujących resortowych aktów prawnych ogłoszonych w Monitorze Polskim, według stanu na dzień 12 sierpnia 1972 r.

Lp.	Data aktu	Tytuł aktu (w sprawie)	Akt ogłoszony (rok, nr i pozycja Monitora Polskiego oraz późniejsze zmiany)
1	2	3	4
		IV. OCHRONA PRZECIWPOŻAROWA	
		Zarządzenia b. Ministra Gospodarki Komunalnej:	
22	31.VII.1953 r.	w sprawie rejestru członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa	1953 r. nr A-77, poz. 919
23*)	6.X.1953 r.	w sprawie współdziałania wojskowych straży pożarnych z terenowymi i zakładowymi strażami pożarnymi oraz sposobu przeprowadzania akcji ratowniczej obiektów wojskowych przez straże pożarne	1953 r. nr A-96, poz. 1339
24	30.IV.1954 r.	w sprawie trybu udzielania wyróżnień członkom Korpusu Technicznego Pożarnictwa	1954 r. nr A-45, poz. 640
		Zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych:	
25	18.VII.1957 r.	w sprawie ustalenia statutu wzorcowego ochotniczej straży pożarnej	1957r., nr 67, poz. 409
26	18.VII 1961 r.	w sprawie trybu wyznaczania członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa na stanowiska pracy w urzędach, instytucjach państwowych, jednostkach gospodarczych i Związku Ochotniczych Straży Pożarnych	1961 r. nr 59, poz. 256
27	15.IV.1962 r.	w sprawie przyznania niektórych ulg w świadczeniach na fundusz gromadzki	1962 r. nr 38, poz. 180, 1964 r. nr 44, poz. 208 i 1971 r. nr 11, poz. 90
28	31.VII.1962 r.	w sprawie ustalenia wzorcowego statutu ochotniczej straży pożarnej w zakładzie pracy	1962 r. nr 65, poz. 305 i 1965 r. nr 63, poz. 340
29	17.X.1962 r.	w sprawie ustalenia wzorcowego regulaminu powoływania i pełnienia wart przeciwpożarowych	1962 r. nr 77, poz. 358
30	29.I.1963 r.	w sprawie regulaminu organizacyjnego obowiązkowej straży pożarnej w zakładzie pracy	1963 r. nr 12, poz. 64
31	22.II.1963 r.	w sprawie współdziałania straży pożarnych i sprawowania nad nimi kierownictwa w czasie akcji ratowniczej	1963 r. nr 18, poz. 101
32	20.VI.1964 r.	w sprawie regulaminu organizacyjnego obowiązkowej straży pożarnej na terenie gromad, osiedli i miast	1964 r. nr 42, poz. 199
33	30.VI.1967 r.	w sprawie stosowania przepisów ustawy o bezpieczeństwie i higienie pracy do członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa	1967 r. nr 37, poz. 183
34	15.VIII.1967 r.	w sprawie ustalenia ramowego regulaminu organizacyjnego zawodowej straży pożarnej	1967 r. nr 51, poz. 257
35	30.III.1971 r.	w sprawie zasad powoływania, rozmieszczenia i wyposażenia straży pożarnych	1971 r. nr 22, poz. 144
		V. ORGANIZACJE SPOŁECZNE	
		Zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych:	
39	24.III.1965 r.	w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Związek Ochotniczych Straży Pożarnych"	1965 r. nr 17, poz. 68 i 1968 r. nr 25, poz. 161

*) oraz Ministra Obrony Narodowej

13.

ZARZĄDZENIE NR 10 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 15 grudnia 1972 r.

w sprawie operacyjnych planów obrony przeciwpożarowej obszarów leśnych

Na podstawie § 2, ust. 1, pkt 5 zarządzenia nr 99 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 września 1967 r. w sprawie organizacji i zakresu działania Komendy Głównej Straży Pożarnych (Dz. Urz. MSW nr 12, poz. 37 zm. 1972 r. nr 7, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się wytyczne do opracowania operacyjnych planów obrony przeciwpożarowej obszarów leśnych zwanych dalej „planami obrony", stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. Na podstawie wytycznych, o których mowa w § 1, należy:
1) opracować plany obrony obszarów leśnych dla poszczególnych nadleśnictw łącznie z lasami niepaństwowymi w terminach ustalonych pomiędzy dyrektorem okręgowego zarządu lasów państwowych i wojewódzkim komendantem straży pożarnych,
2) opracować plany obrony dla obszarów leśnych nie wymienionych w pkt. 1 w terminach ustalonych pomiędzy zarządzającym lasem i wojewódzkim komendantem straży pożarnych.

§ 3. Wojewódzcy (miast wyłączonych z województw) komendanci straży pożarnych:
1) wyznaczą oficerów pożarnictwa ze służb operacyjnych i zapobiegania pożarom, którzy wejdą w skład zespołów opracowujących plany obrony dla nadleśnictw,
2) spowodują ustalenie odpowiednich sił i środków dla poszczególnych nadleśnictw,
3) zorganizują i przeprowadzą ćwiczenia sprawdzające prawidłowość opracowanych planów obrony,
4) prowadzić będą bieżącą kontrolę i nadzór fachowy nad aktualnością planów obrony.

§ 4. Główny (starszy) inspektor ochrony przeciwpożarowej resortu, pod którego zarządem znajdują się obszary leśne, spowoduje zobowiązanie podległych jednostek organizacyjnych do:
1) powołania zespołów opracowujących plany obrony,
2) opracowania materiałów pomocniczych oraz ujęcia w planach działania przedsięwzięć, o których mowa w I części wytycznych,
3) przedłożenia właściwym terenowo wojewódzkim komendantom straży pożarnych opracowanych planów do zatwierdzenia.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

Załącznik do zarządzenia nr 10 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 15 grudnia 1972 r.

WYTYCZNE

do opracowania operacyjnych planów obrony przeciwpożarowej obszarów leśnych

I. Dane wyjściowe

1. Charakterystyka obszaru leśnego nadleśnictwa i ocena zagrożenia pożarowego stanowiąca podstawę do opracowania przedsięwzięć wymienionych w ust. 2 i operacyjnych planów obrony przeciwpożarowej obszarów leśnych zwanych dalej „planami obrony".

Charakterystyki obszaru leśnego nadleśnictwa i oceny jego zagrożenia pożarowego należy dokonać w oparciu o obowiązujące w tym zakresie przepisy oraz opis dotyczący planu ochrony (przeciwpożarowej) lasu zawartego w planie urządzenia gospodarstwa leśnego.

W szczególności należy rozważyć i przeanalizować następujące elementy:
1) umożliwiające powstanie pożaru w nadleśnictwie, strefie (leśnictwie) w tym:
   a) zapalność występujących form roślinnych (pokrywa gleby, drzewostan) w poszczególnych strefach (leśnictwach) na przestrzeni roku oraz palność wynikającą ze statystyki pożarów za okres 5 ubiegłych lat,
   b) potencjalne przyczyny powstania pożarów, wynikające z:
      — prac gospodarczych,
      — lokalizacji obiektów i składowisk na obszarze strefy (leśnictwa),
      — penetracji przez ludność w celu zbierania płodów leśnych albo wypoczynku i turystyki, innych przyczyn (np. iskry z parowozów) określając, na czym one polegają oraz czas i obszar ich występowania,
2) umożliwiające rozprzestrzenianie się pożaru w nadleśnictwie, strefie (leśnictwie) w tym:
   a) klasę zagrożenia pożarowego, a ponadto uwzględniając porę roku i związaną z tym zapalność występujących form roślinnych określić przypuszczalny rozwój powstałego pożaru (szybkość, rodzaj i wielkość zagrożonej powierzchni),
   b) obiekty i składowiska, które stwarzają potencjalne zagrożenie rozprzestrzeniania się powstałego pożaru (określić jakie i na czym to polega),
   c) przypuszczalny okres swobodnego rozwoju pożaru, tj. od momentu jego powstania do wkroczenia pierwszych sił i środków ratowniczych i wielkość objętej pożarem powierzchni (ocenić sprawność funkcjonowania systemu obserwa-

cyjno-alarmowego oraz możliwości szybkiej interwencji przewidzianych do alarmowania sił i środków ratowniczych),

d) rodzaj i stan dróg w poszczególnych strefach (leśnictwach),

e) rodzaj, stan, wydajność lub zasoby wody do celów gaśniczych,

f) rodzaj i stan podziału bojowego straży pożarnych oraz gotowość alarmowa i wyposażenie pododdziałów wojskowych, służb technicznych, porządkowo-ochronnych i medyczno-sanitarnych przewidywanych do alarmowania,

3) oceny elementów podanych w pkt. 2 należy dokonać przy szerokim wykorzystaniu dotychczasowych zarządzeń pokontrolnych, spostrzeżeń i zaleceń, a w szczególności doświadczeń i wniosków z prowadzonych na tym obszarze akcji gaśniczo-ratowniczych.

2. Przedsięwzięcia zmierzające do ograniczenia możliwości powstania i rozprzestrzeniania się pożaru.

Po dokonaniu szczegółowej analizy i oceny elementów wymienionych w ust. 1 należy określić przedsięwzięcia, które powinny być zrealizowane w określonym czasie przez kierownictwo nadleśnictwa i inne jednostki organizacyjne oraz organy współdziałające w zabezpieczeniu przeciwpożarowym obszarów leśnych z mocy przepisów prawnych, w celu:

1) ograniczenia możliwości powstania pożarów przez podjęcie przedsięwzięć profilaktycznych odpowiednio do potencjalnych przyczyn określonych w ust. 1, pkt. 1, lit. b,

2) ograniczania możliwości rozprzestrzeniania się pożaru w strefie (leśnictwie) albo nadleśnictwie przez:

a) podział obszaru leśnego nadleśnictwa naturalnymi i sztucznymi przerwami przeciwpożarowymi w celu zmniejszenia stref i stworzenia warunków do przeprowadzania skutecznych akcji ratowniczych.

b) zabezpieczenie obiektów i składowisk znajdujących się w strefie (leśnictwie) przed możliwością przeniesienia i rozprzestrzeniania się pożaru na obszary leśne,

c) zapewnienie sprawnie działającego systemu obserwacyjno-alarmowego przez stworzenie możliwości jak najwcześniejszego zauważenia powstałego pożaru i zaalarmowania planowanych sił i środków w czasie możliwie najkrótszym, w celu skrócenia do minimum czasu swobodnego rozwoju pożaru,

d) poprawę warunków komunikacyjnych wewnątrz obszarów leśnych, w celu umożliwienia szybkiego poruszania się sił i środków (w tym pojazdów ciężkich) przewidzianych w planach alarmowania,

e) zapewnienie zaopatrzenia w wodę do celów gaśniczych,

f) zapewnienie sprzętu pożarniczego w punktach tego sprzętu, według ustalonych norm,

g) podjęcie innych stosownych przedsięwzięć.

II. Operacyjny plan obrony przeciwpożarowej obszaru leśnego

W skład planu obrony przeciwpożarowej nadleśnictwa wchodzą:

— mapa (mapy) obrony przeciwpożarowej,
— plany alarmowania sił i środków,
— plan alarmowania sztabu,
— ramowy schemat łączności dowodzenia i współdziałania,
— ramowe zasady organizacji akcji.

1. Mapa (mapy) obrony przeciwpożarowej

Mapę obrony przeciwpożarowej należy wykonać dla nadleśnictwa w skali 1 : 20 000 lub 1 : 25 000 według map przeglądowych ochrony (przeciwpożarowej) lasu, stanowiących załącznik do planów gospodarstwa leśnego, a obowiązujących dla nadleśnictwa wraz z innymi materiałami kartograficznymi, uznanymi przez zespół za konieczne (np. mapy sztabowe).

Sposób opracowania mapy (map) oraz wzory znaków umownych określa instrukcja urządzenia lasu.

Poza znakami umownymi przewidywanymi instrukcją, o której mowa wyżej i wprowadzonymi na wymienionej mapie oznaczeniami, mapa obrony powinna zawierać:

1) granicę leśnictw według obowiązujących oznaczeń,
2) podziałkę kątową przy punktach obserwacyjnych (dostrzegalnia, maszty),
3) trasy rurociągów (oznaczać wg topograficznych znaków umownych)
4) miejsca zgłoszenia się sił i środków II i III rzutu (zaznaczyć kółkiem o czerwonej obwódce i wpisać rzymską cyfrą II lub III).

2. Plany alarmowania sił i środków

1) plan alarmowania sił i środków straży pożarnych terenowych, zakładowych, wojskowych, pododdziałów wojskowych i oddziałów samoobrony należy opracować oddzielnie dla każdej strefy (leśnictwa) według wzoru nr 1 wytycznych,

2) w planie alarmowania sił i środków należy uwzględniać:

a) rzut I z podziałem na grupy alarmowania:

— grupę I — alarmowaną natychmiast przez punkty łączności alarmowej nadleśnictwa lub leśnictwa z chwilą zauważenia pożaru w strefie (leśnictwie). W skład tej grupy należy wyznaczyć te siły i środki, które są zdolne wkroczyć do akcji w czasie nie przekraczającym 10 min. od chwili zaalarmowania,

— grupę II — stawianą w stan gotowości alarmowej przez powiatowy punkt alarmowo-dyspozycyjny (PPAD) z chwilą zaalarmowania grupy I i alarmowaną przez PAD na żądanie kierownika akcji ratowniczej lub równocześnie z grupą I, jeśli siły i środki tej grupy nie będą w stanie powstrzymać rozprzestrzeniania się pożaru. W skład tej grupy należy ująć siły i środki, które są zdolne wkroczyć do akcji w czasie nie przekraczającym 20 min. od chwili zaalarmowania,

b) rzut II — stawiany w stan gotowości alarmowej z chwilą zadysponowania rzutu I i dysponowany przez wojewódzki punkt alarmowo-dyspozycyjny (WPAD) na żądanie kierownika akcji gaśniczej, lub gdy według rozeznania ofi-

cera dyżurnego WPAD zajdzie konieczność jego użycia,

c) rzut III — stawiany w stan gotowości alarmowej z chwilą zadysponowania rzutu II i dysponowany przez oficera dyżurnego WPAD na żądanie kierownika akcji gaśniczej,

3) jeżeli z danych wyjściowych opracowanych na podstawie I części wytycznych wynika potrzeba użycia do akcji sił i środków technicznych, porządkowo-ochronnych i medyczno-sanitarnych, potrzeby w tym zakresie powinny być ujęte w planach organizacji ratownictwa technicznego na szczeblu powiatu,

4) niezbędne siły i środki należy ustalać na podstawie orientacyjnych wskaźników stanowiących załącznik do wytycznych,

5) w przypadku, gdy ustalone siły i środki zlokalizowane są na terenie kilku powiatów lub przyległych województw, zasady i tryb alarmowania powinny być wspólnie uzgodnione pomiędzy zainteresowanymi komendami straży pożarnych,

6) włączenie sił i środków:
— służby przeciwpożarowej zakładowych oddziałów samoobrony oraz zasady ich alarmowania uwzględniają z kierownictwem zakładu właściwe terenowo powiatowe komendy straży pożarnych,
— jednostek wojskowych i tryb alarmowania następuje zgodnie z postanowieniami zarządzenia Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych z dnia 7 listopada 1972 roku w sprawie współdziałania w akcjach ratowniczych wojskowych straży pożarnych i pododdziałów wojskowych z terenowymi strażami pożarnymi.

3. Plan alarmowania sztabu

1) plan alarmowania sztabu należy wykonać według wzoru nr 2 wytycznych,

2) do składu sztabu oprócz członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa należy włączać również przedstawicieli administracji lasów państwowych jak i dowódcę jednostek wojskowych uczestniczących w akcji gaśniczej,

3) na każdą funkcję w sztabie należy wyznaczać przynajmniej po dwie osoby, kierując się zasadami określonymi w zarządzeniu nr 10 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 29 października 1971 r. w sprawie operacyjnych planów obrony przeciwpożarowej zakładów przemysłowych.

4. Ramowy schemat łączności, dowodzenia i współdziałania

W oparciu o stan i rodzaj łączności przewodowej oraz wyposażenie w sprzęt łączności radiowej ustalone w planie alarmowania sił i środków, należy opracować ramowy schemat łączności dowodzenia i współdziałania. W schemacie tym należy również uwzględnić współdziałanie z radiotelefonami jednostek wojskowych z uwagi na pracę tego sprzętu na innych częstotliwościach. Podobnie uwzględnić radiotelefony pracujące w sieci administracji lasów państwowych.

5. Ramowe zasady organizacji akcji

Ramowe zasady organizacji akcji należy opracować dla akcji gaśniczej podczas dużych pożarów strefy (leśnictwa) lub nadleśnictwa prowadzonych z udziałem co najmniej II rzutu i sztabu uwzględniając:

1) miejsce koncentracji przybywających sił i środków przed wprowadzeniem ich do akcji oraz sposób doprowadzenia tych sił i środków do terenu akcji,

2) miejsca zlokalizowania odwodu taktycznego (alternatywnie),

3) główne stanowisko dowodzenia sztabu (alternatywnie),

4) miejsca skoncentrowania innych sił i środków wezwanych w zależności od przewidywanej lub zaistniałej sytuacji,

5) elementy, na które należy zwrócić uwagę szczególnie w przewidywanym ewentualnie głównym kierunku rozprzestrzeniania się pożaru,

6) zadania dla służby porządkowo-ochronnej, medyczno-sanitarnej i kwatermistrzowskiej,

7) sposób zabezpieczenia pogorzeliska (pożarzyska), przewidywane odpowiednie siły i środki administracji lasów państwowych, straży pożarnych a w razie potrzeby i jednostek wojskowych,

8) zadania i ich zakres dla załogi środka latającego w przypadku przydzielenia go do współdziałania z naziemnymi stanowiskami kierowania,

9) niebezpieczeństwa, jakie mogą wystąpić podczas akcji oraz zasady zachowania bezpieczeństwa obsługi stanowisk gaśniczych,

10) zasady współdziałania z administracją lasów państwowych i jednostkami wojskowymi,

11) zasady dostarczania niezbędnych ilości środków gaśniczych na poszczególne odcinki bojowe,

12) inne zadania wynikające ze specyfiki terenu i obszaru leśnego.

III. Tryb i forma opracowania planu obrony

1. Nadleśnictwa lub zarządzający lasem, o którym mowa w § 2 ust. 2, zarządzenia, zobowiązane są przygotować niezbędne materiały do opracowania przez zespół danych wyjściowych wymienionych w I części wytycznych oraz wykonać plan obrony.

2. Dane wyjściowe powinny być wykonane w trzech egzemplarzach, z których jeden egzemplarz pozostaje w aktach nadleśnictwa lub zarządzającego lasem, o którym mowa w § 2, ust. 2 zarządzenia, drugi otrzymuje właściwa terenowo komenda, trzeci egzemplarz otrzymuje okręgowy zarząd lasów państwowych.

3. Plan obrony powinien być wykonany w sześciu egzemplarzach w formacie A-4 (mapa wielokrotność formatu A-4, podklejona płótnem i złożona do formatu A-4). Całość z wyjątkiem mapy zszyta. Plan obrony powinien znajdować się w trwałej, odpornej na działania atmosferyczne teczce.
Kartę tytułową planu obrony należy wykonać wg wzoru 3 wytycznych.

4. Plany obrony wykonane według formy podanej w ust. 3 podlegają zatwierdzeniu przez właściwego wojewódzkiego komendanta straży pożarnych.

5. Plany obrony po zatwierdzeniu otrzymują:

1) nadleśnictwo lub zarządzający lasem, o którym mowa w § 2, ust. 2 zarządzenia — 2 egz.

2) powiatowa komenda straży pożarnych — 2 egz.

3) wojewódzka komenda straży pożarnych — 1 egz.

4) okręgowy zarząd lasów państwowych — 1 egz.

Wzór nr 1

OPERACYJNY PLAN
OBRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

Nadleśnictwo ....

Powiat ....

Województwo ....

Plan alarmowania sił i środków

Lp.	Nazwa jednostki (adres)	Kto alarmuje	Nr tel. alarmowego	Ilość ludzi, ilość i rodzaj sprzętu	Odległość	Czas dojazdu	Trasa dojazdu	Miejsce zgłoszenia
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Wzór nr 2

OPERACYJNY PLAN
OBRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

Nadleśnictwo ....

Powiat ....

Województwo ....

Plan alarmowania sztabu*

Lp.	Funkcja w sztabie	Stopień służbowy imię i nazwisko	Miejsce pracy		Miejsce zamieszkania		Jednostka zobowiązana do przewiezienia
			adres	nr tel.	adres	nr tel.	
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Szef sztabu	1 2					
2	Pomocnik szefa sztabu (przedstawiciel administracji lasów państwowych)	1 2					
3	Oficer operacyjny I	1 2					
4	Oficer operacyjny II	1 2					
5	Oficer operacyjny III	1 2					
6	Oficer łączności	1 2					
7	Szef tyłów	1 2					
8	Inni funkcyjni w razie potrzeb	1 2					

* Sztab alarmować po wprowadzeniu II rzutu

Strona tytułowa **Wzór nr 3**

Zatwierdzam

....

(podpis i pieczątka)

(wojewódzkiego (miasta wyłączonego z województwa) komendanta straży pożarnych

OPERACYJNY PLAN
OBRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

Nadleśnictwa ....

Powiat ....

Województwo ....

Obejmujący obszar leśny o pow. .... ha

strona 2

Operacyjny plan obrony przeciwpożarowej opracował zespół w składzie:

....

(imię i nazwisko, stopień służbowy, stanowisko,

....

instytucja)

....

Aktualizację planu przeprowadzono:
w dniu ....
w zakresie ....

....

(podpis)

w dniu ....
w zakresie ....

....

(podpis)

w dniu ....

....

Ćwiczenia przeprowadzono:
w dniu ....
w zakresie ....
w dniu ....
w zakresie ....

....

Ramowe wskaźniki planowania sił i środków

Lp.	Wielkość pożaru lasu w czasie alarmowania sił i środków	Siły i środki niezbędne do ujęcia w planach alarmowania		
		według rzutów	siły i środki	wyjaśnienia do rubryki 4
1	2	3	4	5
1	do 0,05 ha	rzut I grupa I	a) sekcja gaśnicza, b) sekcja ratownicza, c) sekcja gaśnicza,	na przykład: a) sekcja OSP nadleśnictwa w sile 2 osób z wózkiem LL-22 lub podobnym, b) sekcja OSP nadleśnictwa w sile 6—8 osób (na bazie brygady leśnej) z wózkiem ze sprzętem ręcznym, c) sekcja straży pożarnej wyposażona w samochód (GBM, GBA, GBAM).
2	powyżej 0,05 do 1,0 ha	rzut I grupa II	a) pluton gaśniczy, b) zestaw ciągnik-pług,	a) 3 sekcje straży pożarnych wyposażone w samochody (GBM, GBA, GBAM), b) 1 zestaw (pług do wyorywania pasów) z 2 osobową obsługą.
3	powyżej 1,0 do 10,0 ha	rzut II	a) 1 kompania gaśnicza i pluton gaśniczy, b) samochód dowodzenia, c) pododdział wojskowy, d) zestaw ciągnik-pług,	a) 4 plutony straży pożarnych wyposażone w samochody (GBM, GBA, GBAM), b) 1 samochód dowodzenia kompanijny, c) pododdział w sile 50 żołnierzy ze sprzętem ręcznym, d) 2 zestawy, jak podano w pkt. 2b.
4	powyżej 10,0 ha	rzut III	a) 2 kompanie gaśnicze, b) samochód dowodzenia i łączności, c) pododdziały wojskowe d) ciężki sprzęt techniczny i inny.	a) 2 kompanie wyposażone w samochody (GBM, GBA), (GBAM) b) 1 samochód dowodzenia batalionowy c) pododdziały w sile 250 żołnierzy ze sprzętem ręcznym, d) ilość i rodzaj określi zespół w oparciu o potrzeby.

Uwaga! Ponadto należy planować odwód taktyczny dla pożarów wymienionych:
— pod l.p. 2 i 3 w ilości 1/3 sił i środków,
— pod l.p. 4 w ilości 1/2 sił i środków niezbędnych do ugaszenia pożaru.

14.

ZARZĄDZENIE NR 12 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 22 grudnia 1972 r.

w sprawie zasad podziału straży pożarnych na pododziały i oddziały pożarnicze oraz organizacji odwodów operacyjnych

Na podstawie § 5 zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 marca 1971 r. w sprawie zasad powoływania, rozmieszczenia i wyposażenia straży pożarnych (Monitor Polski nr 22, poz. 144) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się zasady podziału straży pożarnych na pododdziały i oddziały pożarnicze oraz organizacji odwodów operacyjnych stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. Odwody operacyjne, o których mowa w § 1, powinny być powołane do dnia 30 czerwca 1973 r.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

Załącznik do zarządzenia nr 12 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 22 grudnia 1972 r.

ZASADY

podziału straży pożarnych na pododdziały i oddziały pożarnicze oraz organizacji odwodów operacyjnych

I. Ogólne zasady organizacyjne

§ 1.1. Straże pożarne dzielą się na pododdziały i oddziały pożarnicze zwane dalej „pododziałami i oddziałami".

2. Oddziały tworzą odwód operacyjny właściwego terenowo powiatowego, wojewódzkiego (miasta wyłączonego z województwa) komendanta straży pożarnych.

3. Odziały mogą być powołane na stałe lub formowane doraźnie dla wykonania określonych zadań.

§ 2.1. Podział stanowią:

1) sekcja gaśnicza lub specjalna,
2) pluton gaśniczy lub specjalny,
3) pluton gaśniczy wsparty środkami specjalnymi.

2. Oddział stanowią:

1) kompania pożarnicza,
2) batalion pożarniczy.

3. W skład pododdziałów mogą wchodzić sekcje zawodowych i ochotniczych straży pożarnych typu „S", wyposażone w sprzęt pożarniczy oraz samochody pożarnicze, o najlepszym stanie technicznym, zlokalizowane w miejscowościach.

4. Oddział składać się może z samych pododdziałów gaśniczych względnie gaśniczych i specjalnych.

§ 3. Użyte w niniejszych zasadach określenia:

1) „pododdział gaśniczy" — oznacza jednostkę, której wyposażenie pozwala na prowadzenie działań gaśniczych,

2) „pododdział specjalny" — oznacza jednostkę, której wyposażenie pozwala wspierać działania pododdziału lub oddziału gaśniczego względnie samodzielnie wykonywać zadania specjalne,

3) „środki specjalne" — oznaczają specjalistyczny sprzęt pożarniczy i techniczny,

4) „odwód operacyjny" — oznacza wyznaczony oddział planowany do prowadzenia działań gaśniczych lub ratowniczych poza granicami swego powiatu, województwa (miasta wyłączonego z województwa).

§ 4.1. Pododdziały i oddziały dzielą się na:

1) plutony w składzie 3 sekcji gaśniczych,
2) kompanie w składzie 3 plutonów gaśniczych,
3) bataliony w składzie 3 kompanii gaśniczych.

2. W zależności od wielkości i rodzaju zagrożenia względnie przydzielonych zadań, pododdziały i oddziały mogą być dodatkowo wzmacniane sekcjami, plutonami lub kompaniami specjalnymi odpowiednio do zaistniałych potrzeb. Przydzielone pododdziały lub oddziały specjalne stanowią integralną całość z pododdziałami względnie oddziałami gaśniczymi i podlegają ich dowódcom.

3. Składy etatowe pododdziałów i oddziałów określają wzory nr 1, 2, 3.

II. Powoływanie i odwoływanie pododdziałów i oddziałów oraz ich dowódców

§ 5.1. Odwód operacyjny dla każdego powiatu (miasta stanowiącego powiat) oraz województwa (miasta wyłączonego z województwa) planuje kierownik służby operacyjnej wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) komendy straży pożarnych (WKSP) w porozumieniu z właściwym terenowo powiatowym (miejskim) komendantem straży pożarnych (PKSP).

2. Powoływanie i odwoływanie jednostki odwodu operacyjnego dokonuje rozkazem wojewódzki (miasta wyłączonego z województwa) komendant straży pożarnych na wniosek kierownika służby operacyjnej, sporządzony w porozumieniu z właściwym terenowo powiatowym (miejskim) komendantem straży pożarnych.

3. Odwołanie jednostki z odwodu operacyjnego następuje na wniosek złożony do kierownika służby operacyjnej WKSP przez dowódcę batalionu w porozumieniu z dowódcą kompanii i właściwym terenowo komendantem straży pożarnych.

§ 6.1. Formowania doraźnego oddziału dokonuje z przydzielonych jednostek dowódca, który otrzymał określone zadanie do wykonania.

2. Rozformowanie oddziału, o którym mowa w ust. 1, następuje po wykonaniu zadania.

§ 7.1. Wojewódzki (miasta wyłączonego z województwa) komendant straży pożarnych powołuje i odwołuje rozkazem:

1) dowódców batalionów, zastępców dowódców batalionów i szefów sztabu batalionów — na wniosek kierownika służby operacyjnej WKSP,

2) dowódców kompanii na wniosek dowódcy batalionu uzgodniony z kierownikiem służby operacyjnej WKSP.

2. Dowódca batalionu powołuje i odwołuje rozkazem:

1) funkcyjnych sztabu batalionu w uzgodnieniu z kierownictwem służby operacyjnej WKSP,

2) dowódców plutonów w uzgodnieniu z właściwym terenowo powiatowym (miejskim) komendantem straży pożarnych.

§ 8.1. Dowódców batalionów, ich zastępców, szefów sztabu i funkcyjnych sztabu batalionów oraz dowódców kompanii powołuje się spośród członków KTP zatrudnionych w terenowych komendach straży pożarnych.

2. Dowódców plutonów powołuje się spośród podoficerów KTP, i naczelników OSP typu „S".

3. Dowódców sekcji ustala się spośród podoficerów i strażaków KTP, naczelników, ich zastępców i dowódców sekcji OSP typu „S".

III. Podstawowe obowiązki dowódców wszystkich szczebli

§ 9. Do podstawowych obowiązków dowódców wszystkich szczebli w szczególności należy:
1) utrzymywanie pełnej gotowości bojowej,
2) organizowanie i prowadzenie szkolenia,
3) dowodzenie,
4) utrzymywanie dyscypliny w podległym pododdziale lub oddziale.

IV. Rejony koncentracji

§ 10. Rejony koncentracji odwodów operacyjnych ustala się na głównych kierunkach planowanego działania danego odwodu.

§ 11. Rozróżnia się dwa rodzaje rejonów koncentracji:
1) stałe — ujęte w planach alarmowania odwodów operacyjnych,
2) doraźne — wyznaczone przez osoby upoważnione do zarządzenia koncentracji odwodów operacyjnych w zależności od zaistniałej sytuacji.

§ 12.1. Stałe rejony koncentracji oraz ich numerację planuje kierownik służby operacyjnej WKSP w porozumieniu z dowódcą batalionu i właściwym terenowo powiatowym (miejskim) komendantem straży pożarnych.

2. Stałe rejony koncentracji powinny w szczególności posiadać:
1) dogodne warunki dojazdu,
2) zapewnioną całodobową łączność telefoniczną oraz dobrą słyszalność w korespondencji radiowej z PKSP (MKSP),
3) możliwość takiego rozśrodkowania oddziału, aby w jednym miejscu można było zakwaterować pododdział nie mniejszy aniżeli pluton.

V. Zasady dysponowania i alarmowania

§ 13.1. Decyzję o użyciu odwodu operacyjnego podejmuje oficer dyżurny WKSP na podstawie operacyjnego planu obrony lub polecenia oficera dyżurnego Komendy Głównej Straży Pożarnych.

2. Decyzję o koncentracji odwodu operacyjnego może również podjąć dla:
1) batalionu pożarniczego:
   a) organ inspekcyjny Komendanta Głównego Straży Pożarnych,
   b) wojewódzki (miasta wyłączonego z województwa) komendant straży pożarnych lub osoby działające z jego upoważnienia,
   c) dowódca batalionu po uzgodnieniu z wojewódzkim (miasta wyłączonego z województwa) komendantem straży pożarnych,
2) kompanii pożarniczej:
   a) osoby wymienione w pkt. 1,
   b) dowódca kompanii po uzgodnieniu z dowódcą batalionu,
3) plutonu pożarniczego:
   a) osoby wymienione w pkt. 2,
   b) dowódca plutonu po uzgodnieniu z dowódcą kompanii.

§ 14. Alarmowania sztabu oraz pododdziałów wchodzących w skład odwodów operacyjnych w każdym przypadku dokonuje dyżurny właściwego terenowo powiatowego (miejskiego) punktu alarmowo-dyspozycyjnego na podstawie planów alarmowania operacyjnych wg wzorów nr 4 i 5.

§ 15. Zasady organizacji łączności w pododdziałach i oddziałach określają odrębne przepisy.

VI. Dokumentacja

§ 16.1. Dowódcy batalionu (kompanii) posiadają:
1) dowódca batalionu:
   a) schemat organizacyjny batalionu — wzór nr 6,
   b) plan alarmowania batalionu — wzór nr 4,
   c) skład sztabu batalionu i plan jego alarmowania — wzór nr 5,
2) dowódca kompanii:
   a) schemat organizacyjny kompanii — wzór nr 7,
   b) plan alarmowania kompanii — wzór nr 4.

2. Punkty alarmowo-dyspozycyjne powinny posiadać:
1) punkt alarmowo-dyspozycyjny w siedzibie dowódcy batalionu:
   a) mapę rejonu działania batalionu w skali 1 : 200 000 lub 1 : 300 000, na którą należy nanieść:
      — stałe rejony koncentracji, a przy nich numery aparatów telefonicznych czynnych całą dobę,
      — lokalizację poszczególnych jednostek straży pożarnych wchodzących w skład batalionu pożarniczego,
      — siedziby ppad (mpad) znajdujące się w rejonie działania batalionu,
      — główne kierunki udzielania pomocy,
   b) schemat organizacyjny batalionu — wzór nr 6,
   c) plan alarmowania batalionu — wzór nr 4,
   d) plan alarmowania sztabu batalionu — wzór nr 5,

2) powiatowy (miejski) punkt alarmowo-dyspozycyjny:

a) plan alarmowania jednostek wchodzących w skład batalionu, kompanii — wzór nr 4,

3) wojewódzki (miasta wyłączonego z województwa) punkt alarmowo-dyspozycyjny:

a) mapę województwa (plan miasta) w skali 1 : 200 000 lub 1 : 300 000, na którą należy nanieść:

— stałe rejony koncentracji poszczególnych batalionów, kompanii i plutonów,
— siedziby dowództw batalionów, kompanii i plutonów,
— główne kierunki udzielania pomocy,

b) plany alarmowania poszczególnych batalionów i ich sztabów — wzór nr 4.

VII. Zabezpieczenie kwatermistrzowskie

§ 17. Pododdziały i oddziały powinny być wyposażone w sprzęt kwatermistrzowski zgodnie z normą określoną w załączniku nr 3 do zarządzenia nr 5/72 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 25 marca 1972 r. w sprawie ustalenia norm wyposażenia pododdziałów i związków taktycznych straży pożarnych w sprzęt pożarniczy, specjalny i kwaterunkowy.

Wzór nr 1

Etat plutonu pożarniczego

I. **Dowództwo**

1. Dowódca plutonu 1
2. Łącznik (radiooperator) 1

II. **Wyposażenie**

1. Samochód pożarniczy 3
2. Motopompa 3
3. Pozostały sprzęt zgodnie z etatem.

Uwaga: 1. Etat osobowy sekcji gaśniczych w plutonie — w zależności od rodzaju przydzielonych samochodów pożarniczych.
2. Etat sprzętu łączności regulują odrębne przepisy.

Wzór nr 3

Etat kompanii pożarniczej

I. **Dowództwo**

1. Dowódca kompanii 1
2. Zastępca dowódcy kompanii 1
3. Szef kompanii (st. podof.) 1
4. Kierowca-mechanik 1

II. **Wyposażenie**

1. Samochód pożarniczy 9
2. Samochód operacyjny 1
3. Samochód wężowy 1
4. Samochód dowodzenia i łączności 1
5. Samochód ciężarowy 1
6. Motocykl 1
7. Cysterna na paliwo 1
8. Motopompy 11
9. Kuchnia polowa 1

III. **Etaty osobowe**

1. Sekcje gaśnicze — w zależności od typu samochodu.
2. Sekcje specjalne:
— wężowa 4
— łączności 4
— kwatermistrzowska 6

Uwaga: Etat sprzętu łączności regulują odrębne przepisy.

Wzór nr 2

Etat batalionu pożarniczego

I. **Dowództwo**

1. Dowódca batalionu 1
2. Zastępca dowódcy batalionu 1
3. Kierowca-mechanik 1

II. **Sztab batalionu**

1. Szef sztabu 1
2. Oficer operacyjny 1
3. Oficer łączności 1
4. Szef tyłów 1
5. Łącznik-radiooperator 1
6. Łącznik motocyklista 1
7. Kierowca 1
8. Radiooperator-telefonista 4

III. **Wyposażenie**

1. Samochód operacyjny 1
2. Samochód dowodzenia 1
3. Motocykl 1

Uwaga: 1. Składy kompanii jak we wzorze nr 2
2. Etat sprzętu łączności regulują odrębne przepisy.

Wzór nr 4

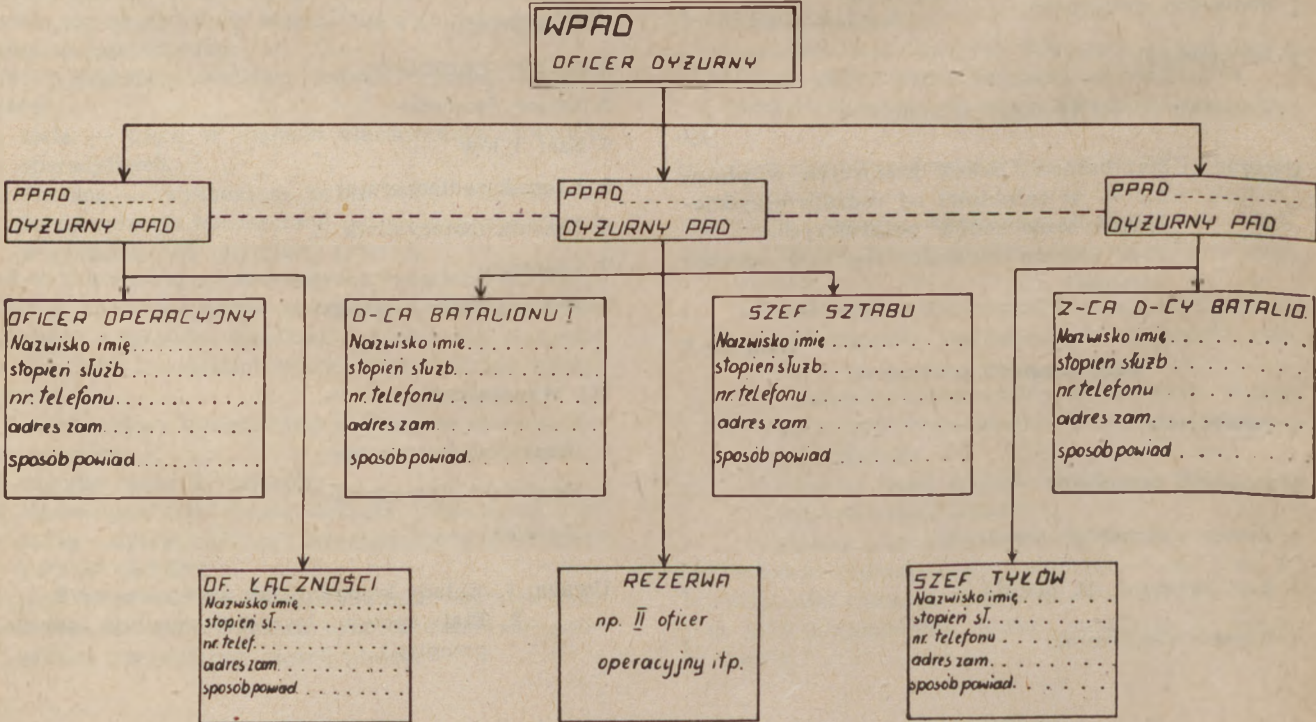
Plan alarmowania kompanii (plutonu) pow. Iksów III btl. ppoż.

Nr operac.	Nazwa jednostki nr telefonu	Typ i marka pojazdu	Miejsce i numer punktu koncentracji, numer telefonu													
			1 Kąty Małe		2 Radzinki		3 Dorotka		4 Pisaczów		5 Zalesie		6 Gniazdów		7	
			tel. 19		tel. 32		tel. NPA		tel. NPA		tel. 69		tel. 29		tel.	
			kolejność alarmowania — odległość w km													
1	2	3	4		5		6		7		8		9			
	Pluton I															
P-05	ZSP Iksów t 372	stan 25 GSBM	5	30	8	19	8	21	7	24	6	22	4	28		
P-71	OSP Wiśnicze t 27	star 20 GM	7	18	6	32	3	33	3	41	3	27	7	22		
P-61	OSP Bielanki t 32	Bedford GM	6	22	2	37	6	29	4	34	4	31	6	23		
	Pluton II															
P-10	ZSP Zawady t 327	star 25 GSBM	4	25	1	48	2	43	2	47	1	46	8	8		
P-75	OSP Zawady t 327	star 25 GSBM	4	25	1	48	2	43	2	47	1	46	8	8		
P-60	OSP Bartniki t 11	star 20 GM	8	8	5	34	1	46	1	50	2	43	5	27		
	Pluton III															
P-70	OSP Podlesie t 23	star 25 GSBM	1	52	3	40	7	27	8	10	5	30	1	50		
P-63	OSP Jarocin t 11	star 25 GSBM	2	43	4	34	4	31	6	28	8	12	2	37		
P-69	OSP Ostaszewo t 14	star 20 GAM	3	35	7	24	5	29	5	30	7	13	3	33		
	Sekcja specjalne															
P-07	ZSP Iksów t 372	star 25 SW-2000	5	30	8	19	8	21	7	24	6	22	4	28		

Wzór nr 5

SCHEMAT ALARMOWANIA

SKŁADU OSOBOWEGO BATALIONU POŻARNICZEGO

Wzór nr 6

BATALION POŻARNICZY

SAMOCHÓD DOWODZ.	SAMOCHÓD OPERAC.	BAT. SEKCJA ŁĄCZNOŚCI ......

KOMPANIA 1

SAMOCHÓD OPERAC.	KOMP. SEKCJA ŁĄCZN.	KOMP. SEKCJA KWAT. ....

PLUTONY 1, 2, 3, PLUTON SPECJALNY

KOMPANIA 2

SAMOCHÓD OPERAC.	KOMP. SEKCJA ŁĄCZN.	KOMP. SEKCJA KWAT. ....

PLUTONY 1, 2, 3, PLUTON SPECJALNY

KOMPANIA 3

SAMOCHÓD OPERAC.	KOMP. SEKCJA ŁĄCZN.	KOMP. SEKCJA KWAT. ....

PLUTONY 1 ⊗, 2, 3, PLUTON SPECJALNY

⊗ Wpisać nazwę jednostki i numer operacyjny.

Wzór nr 7

SCHEMAT

ORGANIZACYJNY KOMPANII POŻARNICZEJ

Z-CA DOWÓDCY — DOWÓDCA KOMPANII — SZEF KOMPANII

SAMOCHÓD OPERACYJNY

DOWÓDCA PLUTONU 1 — DOWÓDCA PLUTONU 2 — DOWÓDCA PLUTONU 3

SEKCJE GAŚNICZE

SEKCJE: WĘŻOWA, ŁĄCZNOŚCI, KWATERM.

Uwaga: W wolnych polach wpisać ołówkiem nazwiska i numery operacyjne samochodów.

WARUNKI PRENUMERATY

cena prenumeraty krajowej: rocznie zł 24.—

Instytucje, urzędy, zakłady pracy itp. mające siedzibę w miastach wojewódzkich i powiatowych mogą zamawiać prenumeratę wyłącznie w miejscowych Oddziałach i Delegaturach „Ruch", w terminie do 25 listopada na okresy od początku następnego roku i do 10 dnia miesiąca poprzedzającego dalsze okresy roku kalendarzowego.

Instytucje itp. znajdujące się w miejscowościach, gdzie nie ma Oddziałów lub Delegatur „Ruch" opłacają prenumeratę we właściwych urzędach pocztowych, w terminie do 10 dnia miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty.

Prenumeratorzy indywidualni mogą opłacać prenumeratę w urzędach pocztowych i u listonoszy lub dokonywać wpłat na konto PKO Nr 1-6-100020 RSW „Prasa — Książka — Ruch" Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw 00-953 Warszawa, skr. poczt. nr 12 w terminie do 10 dnia miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty.

Indeks 35715

Wojsk. Zakł. Graf. Zam. 1585. R-83.